

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi Z. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt IV Ca 1105/14, wydanego w sprawie ze skargi Z. W. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 19 listopada 2013 r. sygn. akt IV Ca 1892/12, w sprawie z powództwa Miasta Stołecznego Warszawy przeciwko Z. W. o zapłatę, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 listopada 2015 r.

uznać się niewłaściwym i przekazać skargę Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie jako Sądowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

W obowiązującym stanie prawnym, po modyfikacji systemu dochodzenia odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej prawomocnym orzeczeniem sądowym, dokonanej nowelą z dnia 22 lipca 2010 r., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia może być - w ramach procesu cywilnego - wniesiona jedynie w odniesieniu do wyroków kończących postępowanie w sprawie (art. 424 § 1 i 2 k.p.c.), natomiast w postępowaniu nieprocesowym - od postanowień co do istoty sprawy (art. 519² § 1 i 2 k.p.c.). W obu tych wypadkach skargę kieruje się do Sądu Najwyższego jako Sądu właściwego do jej rozpoznania. W wyniku nadmienionej nowelizacji odpowiednio zmieniony został także art. 417² § 2 k.c. W konsekwencji dopuszczono ustawowo regulowane odstępstwa od zasady, że naprawienia szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia można żądać dopiero po odrębnym stwierdzeniu ich niezgodności z prawem. Wyjątek taki wprowadzono w dodanym wyżej wskazaną nowelizacją przepisie art. 424^{1b} k.p.c., zgodnie z którym, odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem, od którego skarga nie przysługuje, można domagać się bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi. Skoro więc skarżący nie uwzględnił powyższego stanu rzeczy i skierował skargę odnoszącą się do wydanego w procesie prawomocnego postanowienia o charakterze formalnym, to należało orzec, jak w sentencji (art. 424¹² w zw. z art. 398²¹ *in princ.*, art. 391 § 1, art. 200 § 1 i art. 17 pkt 4⁴ k.p.c.). Należy bowiem przyjąć - w drodze konwersji (art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c.) - że wskazana skarga stanowi w istocie rzeczy, mający wprowadzić braki formalne, pozew zawierający żądanie odszkodowania.